دیدگاه

جایگاه مستأجر شهروند یا متقاضی مسکن؟

پویا امین‌لاری
پژوهشگر دکترای شهرسازی و مدرس دانشگاه

خانه فقط مکان فیزیکی و چهاردیواری محل سکونت با سقف بالای سر نیست؛ بستری برای شکل‌گیری و تداوم بخشی از زندگی و جایگاه اجتماعی فرد و یکی از پایه‌های احساس تعلق او به شهر و محله است. این فرد چه مالک باشد و چه مستأجر، در محله زندگی می‌کند، از خدمات شهری بهره می‌برد و در شکل‌گیری روابط اجتماعی محله سهم دارد. امنیت سکونت، امکان برنامه‌ریزی برای زندگی را فراهم می‌کند و آینده فرد را تا حدی با آن گره می‌زند. این موضوع برای مستأجران اهمیت بیشتری پیدا می‌کند؛ زیرا برخلاف مالک، معمولا از تداوم سکونت خود اطمینان کمتری دارد و هر بار تمدید قرارداد می‌تواند به معنای مواجهه دوباره با افزایش اجاره‌بها، تغییر شرایط قرارداد یا حتی ناگزیرشدن به ترک خانه و محله باشد.

از این منظر، پرسش درباره وضعیت مستأجر، صرفا پرسشی درباره توانایی پرداخت اجاره نیست؛ پرسشی درباره کیفیت شهروندی اوست. با کاهش میانگین مدت سکونت مستأجران در یک ملک -که خود می‌تواند نشانه‌ای از کاهش امنیت و ثبات سکونت باشد- این پیوند میان مستأجر، خانه و محله نیز به تدریج ضعیف و جایگاه اجتماعی او تهدید شده است. بنابراین، پرسشی شکل می‌گیرد که آیا مستأجر فرصت و امکان کافی برای تبدیل‌شدن از یک «ساکن موقت» به یک «شهروند صاحب رابطه با محله و شهر» را دارد یا مجبور است بخش زیادی از انرژی و منابع خود را صرف حفظ موقعیت مسکونی خویش کند؟ این در حالی است که در گذشته‌ای نه‌چندان دور، اجاره‌نشینی با تعبیر خوش‌نشینی شناخته می‌شد، اما امروز برای بخش بزرگی از خانوارهای شهری، «مستأجربودن» دیگر صرفا وضعیت موقت یا انتخابی اقتصادی برای شیوه تأمین مسکن نیست، بلکه حتی به دغدغه روزمره مستأجران بدل شده است. در شرایطی که فاصله میان درآمد خانوار و هزینه تأمین مسکن افزایش یافته، یکی از موضوعات مهم اما کمتر پرداخته‌شده، این است که چه بر سر جایگاه اجتماعی مستأجر و کیفیت زندگی او آمده است؟ آیا او همچنان پیش از هر چیز یک «شهروند» است یا در نظام کنونی مسکن، بیش از آنکه شهروند تلقی شود، به «متقاضی مسکن» تقلیل یافته است؟

اگر مسکن را فقط یک کالای مصرفی و اجاره‌بها را صرفا یک هزینه ماهانه در نظر بگیریم، بخش مهمی از مسئله اجاره‌نشینی را نادیده گرفته‌ایم. در شرایط تورمی و بی‌ثباتی اقتصادی ایران، افزایش ارزش زمین و مسکن، در کنار کاهش قدرت خرید خانوارها، موجب شده فاصله میان «توانایی خرید مسکن» و «نیاز به مسکن» بیشتر شده و خانواری که توان ورود به بازار مالکیت را ندارد، ناگزیر است برای دسترسی به همان کالای ضروری، هزینه بیشتری بپردازد؛ در حالی که افزایش ارزش دارایی مسکونی عمدتا نصیب مالک می‌شود. ریشه مسئله را نباید فقط در گرانی یک دهه اخیر مسکن جست‌وجو کرد. آنچه امروز به کاهش امنیت سکونت و تغییر جایگاه مستأجر انجامیده، حاصل برهم‌نشینی چند روند در طولانی‌مدت است: شهرنشینی سریع، افزایش ارزش زمین و مسکن، تبدیل مسکن به دارایی و ابزار حفظ ارزش، ضعف تأمین مالی خانوارها، تورم، تغییر سیاست‌های مسکن و در کنار همه اینها، ضعف شکل‌گیری یک نظام پایدار و فراگیر اجاره‌داری اجتماعی.

رشد سریع شهرنشینی در چند دهه گذشته، تقاضا برای مسکن و زمین شهری به‌ویژه در شهرهای بزرگ و کلان‌شهرها را افزایش داد و هم‌زمان، تمرکز فرصت‌های شغلی، خدمات و امکانات در شهرهای بزرگ، تقاضا برای سکونت در مکان‌های برخوردارتر را تقویت کرد. در نتیجه، مسئله تنها کمبود تعداد واحدهای مسکونی نبود؛ دسترسی به مسکن مناسب در مکان مناسب نیز به مسئله‌ای جدی تبدیل شد. خانوارهایی که توان خرید مسکن در بازار رسمی را نداشتند، بیش از پیش به بازار اجاره وابسته شدند و بخشی از تقاضای مسکن نیز به سمت مناطق ارزان‌تر، حاشیه شهرها و شهرهای پیرامونی سوق پیدا کرد.

از سوی دیگر، افزایش مداوم قیمت مسکن در مقایسه با رشد درآمد خانوار، سهم فزاینده‌ای از منابع خانوار را صرف اجاره‌بها و مبلغ ودیعه کرده و امکان تبدیل اجاره‌نشینی به مالکیت را برای بخشی از خانوارها دشوارتر کرده است. در نتیجه، اجاره‌نشینی که می‌توانست در بخشی از چرخه زندگی خانوار، مرحله‌ای موقت و گذرا باشد، برای گروهی از خانوارهای شهری به وضعیتی بلندمدت تبدیل شده است. این تغییر اهمیت زیادی دارد؛ زیرا وقتی دوره اجاره‌نشینی طولانی می‌شود، دیگر مسئله این است که بتوان امنیت و ثبات لازم را برای ساختن یک زندگی فراهم کرد. بنابراین، مسکن از یک نیاز اساسی به دغدغه‌ای مستمر تبدیل می‌شود؛ دغدغه‌ای که ممکن است نه‌فقط کیفیت زندگی، بلکه تصمیمات خانوار درباره محل کار، مدرسه فرزندان، اندازه خانه، محله محل سکونت و حتی فاصله از شبکه‌های خانوادگی و اجتماعی را تحت تأثیر قرار دهد.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

عکس: محمود رحیمی‌مهر

پرونده «شرق» درباره روز جهانی مستأجران و وضعیت اجاره‌نشینی در ایران

خانه‌به‌دوش‌ها

شرق: کاهش مداوم قدرت خرید هم‌زمان با افزایش سهم مسکن از سبد هزینه خانوار ایرانی، بسیاری از خانوارهای کشور را برای تأمین مسکن مناسب زیر فشار قرار داده است. هرچند آمارهای بخش مسکن چندان به‌روزرسانی نشده و در مواقعی با سانسور آماری در این بخش مواجه هستیم، آخرین گزارش‌های آماری از ابتدای دهه ۹۰ خورشیدی نشان می‌دهد حدود یک‌چهارم خانوارهای ایرانی مستأجر هستند و ۱۰ درصد خانوار در خانه‌های سازمانی زندگی می‌کنند. بر اساس گزارش مرکز آمار ایران، تهران مستأجرنشین‌ترین استان کشور است با حدود ۵۱ درصد جمعیت آن. در عین حال در سایر استان‌های کشور و روستاها که جمعیت مستأجران پایین است، پدیده بدمسکنی و مسکن نامطلوب به چشم می‌آید. گزارش وزارت راه و شهرسازی حاکی از آن است که حدود ۳۰ درصد جمعیت کشور ساکن حاشیه شهر یا بافت مسکونی ناکارآمد هستند. «شرق» به مناسبت روز جهانی مستأجران، در مجموعه گزارش‌ها و یادداشت‌هایی به پدیده اجاره‌نشینی در ایران پرداخته است.

خانوار محروم از مسکن

کاهش مدام ارزش پول و قدرت خرید و البته تورم افسارگسیخته در بازار مسکن سبب شده است شمار زیادی از ایرانیان توان خانه‌دارشدن را نداشته باشند. هرچند آمارهای بازار مسکن در ایران چندان به‌روزرسانی نمی‌شود و سانسور آماری گاه و ناگاه گریبانگیر این بخش می‌شود، آخرین آمار حاکی از آن است که نزدیک به یک‌چهارم خانوار ایرانی مستأجر هستند؛ آن هم در شرایطی که ۱۰ درصد خانوار ساکن خانه‌های سازمانی را نادیده بگیریم و البته بخش بزرگ‌تری از این آمار حاکی از بدمسکنی و مسکن نامطلوب بخش دیگری از خانوار ایرانی است. گزارش وزارت راه و شهرسازی حاکی از آن است که حدود ۳۰ درصد از جمعیت کشور گرفتار حاشیه‌نشینی و بافت ناکارآمد است. این گزارش‌ها در حالی منتشر می‌شود که عقب‌ماندگی مداوم دستمزد از هزینه‌ها سبب شده است سهم مسکن در سبد هزینه خانوار سال به سال بیشتر و بیشتر شود.

افزایش مداوم سهم مسکن از سبد هزینه خانوار

داده‌های مرکز آمار ایران نشان می‌دهد در مناطق شهری کشور، سهم مسکن از هزینه‌های خانوار از ۲۸ تا ۲۹ درصد طی سال‌های ۱۳۵۶ تا ۱۳۸۴ به ۳۰ تا ۳۳ درصد تا سال ۱۳۹۶ رسیده است. اما در سال ۱۳۹۷ با شوک تحریم‌ها، التهابات ارزی، افزایش تورم و هجوم تقاضاهای سرمایه‌ای به بخش مسکن، این بخش با جهش شدید قیمت‌ها روبه‌رو شد و نتیجه آن، عقب‌ماندن قدرت خرید خانوارها از قیمت مسکن بود. آمارهای مرکز آمار ایران نشان می‌دهد سهم مسکن از کل هزینه‌های خانوار به ۳۵.۵ درصد در سال ۱۳۹۷، به ۳۹.۸ درصد در سال ۱۳۹۸ و به ۴۲.۸ درصد در سال ۱۳۹۹ رسیده است. این موضوع در حالی گزارش می‌شود که در برخی گزارش‌ها سهم مسکن از سبد هزینه خانوار تهرانی گاهی تا ۷۰ درصد می‌رسد و برخی تشکل‌های کارگری گزارش می‌دهند همین موضوع سبب حذف کارگران از بازار مسکن تهران ولو برای اجاره‌نشینی شده است. این گزارش‌ها در شرایطی منتشر می‌شود که میانگین جهانی سهم مسکن از سبد هزینه خانوار فقط حدود ۱۸ درصد است.

رشد خانوار مستأجر درگیر فقر

در همین زمینه در زمستان سال ۱۴۰۳، وزارت کار گزارش داد در حد فاصل سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۴۰۱، تعداد خانوارهای مستأجر درگیر فقر در کشور رشدی ۴۸درصدی داشته است.

بر اساس این گزارش، در سال ۱۴۰۱ بیش از یک میلیون خانوار مستأجر درگیر فقر در مناطق شهری (۸۲ درصد)، درآمدی کمتر از خط فقر داشته و ۲۳۳ هزار خانوار (۱۸ درصد) با اضافه‌شدن هزینه تأمین مسکن استیجاری به سبد هزینه آنها، درگیر فقر شده‌اند. در روستاها گروه اول معادل ۷۵ هزار خانوار (۷۱ درصد) و گروه دوم، معادل ۳۱ هزار خانوار (۲۹ درصد) بوده‌اند. با توجه به اینکه فقط هشت درصد از خانوارهای مستأجر درگیر فقر در روستاها سکونت دارند، فقر مستأجران را بیشتر می‌توان پدیده‌ای شهری دانست؛ در مقابل، محرومیت مسکونی که با ویژگی‌های کالبدی مسکن تعریف می‌شود، چهره‌ای روستایی دارد.

این گزارش در ادامه تأکید می‌کند: «در سال ۱۴۰۱ معادل ۴۸ درصد (دو میلیون خانوار) از خانوارهای درگیر محرومیت مسکونی در مناطق شهری و ۵۲ درصد (۲.۲ میلیون خانوار) در مناطق روستایی سکونت داشته‌اند و وضعیت فقر و محرومیت مسکن در استان‌های مختلف نیز متفاوت است. برای مثال، در استان‌هایی، چون البرز و قم ۱۰۰ درصد مستأجران به دلیل درآمد نامکفی دچار فقر هستند و در استان‌های کردستان و آذربایجان غربی نرخ فقر ناشی از هزینه‌های تأمین مسکن استیجاری بالاست (۴۶ و ۳۸ درصد). همچنین با وجود اسکان بیشترین تعداد خانوار مستأجر درگیر فقر در استان تهران، نرخ محرومیت مسکونی در این استان پایین و تنها پنج درصد است. درحالی‌که این نرخ در استان‌هایی مانند سیستان‌وبلوچستان نزدیک به ۶۰ درصد است».

پدیده محرومیت مسکونی

در این گزارش، شاخص محرومیت مسکونی این‌گونه تعریف می‌شود: «واحد مسکونی یکی از چهار مورد آب لوله‌کشی، حمام، اسکلت‌بندی مناسب و فضای کافی (حداقل ۱۲ مترمربع) را نداشته باشد یا واحد مسکونی حداقل دو مورد از چهار مورد آب لوله‌کشی، حمام، اسکلت‌بندی مناسب و فضای کافی (حداقل ۱۲ مترمربع) را نداشته باشد».

در این گزارش همچنین به وضعیت خانوارهای مستأجر درگیر فقر مطلق در کل کشور پرداخته شده و آمده است: «در سال ۱۴۰۱ معادل ۳۷ درصد (۱.۴۳ میلیون خانوار از کل خانوارهای مستأجر کشور، ۴.۴۶ میلیون خانوار) درگیر فقر مطلق بوده‌اند. نرخ فقر مستأجران نسبت به سال ۱۴۰۰ تغییر محسوسی نداشته، اما تعداد خانوارهای درگیر فقر به ۲۱ هزار خانوار افزایش یافته است. از کل خانوارهای مستأجر درگیر فقر مطلق، ۸۲ درصد (۱.۱۷ میلیون خانوار) به دلیل درآمد نامکفی درگیر فقر بوده‌اند و ۱۸ درصد (۲۶۵ هزار خانوار) به دلیل هزینه‌های تأمین مسکن استیجاری».

این گزارش‌ها در حالی منتشر می‌شود که سیاست‌های دولت برای حمایت از مستأجران چندان کارآمد نبوده است. یکی از عمده این سیاست‌ها پرداخت وام ودیعه مسکن بوده است که بانک‌ها به دلیل ناترازی منابع و مصارف از زیر بار پرداخت آن شانه خالی کرده‌اند و در حالی که حدود هفت میلیون خانوار مستأجر در کشور وجود دارد، میزان پرداخت وام ودیعه مسکن فقط در حدود ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار فقره وام در سال بوده است. گذشته از این، دستور دولت برای سقف ۲۵درصدی افزایش اجاره‌بها مبنا و پشتوانه قانونی نداشته و دولت نتوانست با این اهرم مالکان را ملزم به قیمت‌گذاری دستوری در بازار اجاره‌بها کند. علاوه بر این، طرح مالیات بر خانه‌های خالی و الزام مالکان بر عرضه واحدهای خود در بازار اجاره تاکنون به جایی نرسیده است. حالا دولت طرح مسکن استیجاری را به اجرا درآورده است که البته هنوز درباره تأمین منابع مالی آن، زمین مورد نیاز، شمار واحدهای عرضه‌شده و... ابهام‌هایی وجود دارد.

یادداشت

وقتی اجاره‌نشینی یک دوره نیست، یک زندگی است

نفیسه طلوع
پژوهشگر اجتماعی

هر سال، نزدیک پایان قرارداد، خانواده‌های مستأجر یک حساب تکراری را از نو شروع می‌کنند: اجاره جدید چقدر می‌شود؟ اگر بیشتر شد، از کجا کم کنیم؟ و اگر نشد، کجا برویم؟ برای بسیاری از آنها این حساب استثنا نیست، بخشی از روال زندگی است. سال‌هاست به این روال می‌گوییم مرحله پیش از خانه‌دارشدن؛ اما مرحله‌ای که ۱۰، ۲۰ یا ۳۰ سال یا تا پایان عمر فرد طول بکشد، دیگر مرحله نیست، خودِ زندگی است. تهران شهری است که تعداد زیادی از ساکنانش در آن کار می‌کنند، خانواده تشکیل می‌دهند و فرزند بزرگ می‌کنند و با این حال از امنیت سکونت بی‌بهره هستند.

گزارش‌های مرکز پژوهش‌های مجلس معیار روشنی برای سنجش استطاعت مسکن ارائه می‌کند: اگر هزینه مسکن بیش از ۳۰ درصد هزینه خانوار باشد، آن خانوار از مسکن در استطاعت برخوردار نیست. در سال ۱۴۰۲ سهم اجاره از هزینه خانوارهای مستأجر ایران حدود ۴۰ درصد بوده، در حالی که میانگین جهانی حدود ۱۸ درصد گزارش شده است. در تهران نیز از حدود یک‌میلیون و ۴۲۵ هزار خانوار مستأجر، حدود یک‌میلیون و ۲۵۷ هزار خانوار، یعنی نزدیک به ۸۸ درصد، از این آستانه عبور کرده‌اند. مسئله دیگر به برخی مستأجران محدود نیست؛ برای بخش بزرگی از آنها، هزینه مسکن از توان متعارف پرداخت فراتر رفته است. با این همه، سال‌ها به مستأجر گفته‌ایم صبر کند، پس‌انداز کند، وام بگیرد و خانه بخرد؛ اما قیمت مسکن در فاصله اسفند ۱۳۹۶ تا مرداد ۱۴۰۳ حدود هزار و ۷۳۱ درصد افزایش یافته است و برآوردهای پژوهشی نشان می‌دهد خانوارهای شهری در سه دهک پایین درآمدی، برای خرید یک خانه ۸۰متری باید حدود ۵۰ سال، ۳۰ درصد از درآمدشان را پس‌انداز کنند. در چنین شرایطی، این توصیه برای همه راه‌حل واقعی نیست. برای بخش بزرگی از مردم، مستأجربودن دیگر دوره‌ای کوتاه پیش از خانه‌دارشدن نیست و ممکن است شکل پایدار زندگی‌شان باشد.

و این فقط نداشتن خانه ملکی نیست؛ اجاره عددی نیست که در ابتدای قرارداد پرداخت شود و تمام شود. وقتی بخش بزرگی از درآمد خانوار صرف مسکن می‌شود، فشارش از جای دیگری جبران می‌شود؛ از خوراک، درمان، آموزش، تفریح و پس‌انداز. مستأجر فقط بهای سقف بالای سرش را نمی‌دهد؛ گاهی آن را از کیفیت زندگی و آینده خود و خانواده‌اش می‌پردازد.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR

شرکت ملی پالایش، پخش فرآورده‌های نفتی و پتروشیمی ایران
شرکت پالایش نفت آبادان (سهامی خاص)
شناسه : ۲۲۹۲۹۹۱

فراخوان ارزیابی کیفی برای مناقصه عمومی
نوبت اول

شرکت پالایش نفت آبادان در نظر دارد مناقصه مشروحه ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت برگزار نماید، کلیه مراحل برگزاری تشریفات مناقصه از دریافت اسناد ارزیابی کیفی و سایر مراحل بعدی مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد.

ردیف	شماره مناقصه در دستگاه مناقصه گزار	شماره فراخوان	موضوع	محل اجرا	مدت	مبلغ برآورد پایه به ریال	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به ریال	اطلاعات زمانی ارزیابی کیفی
۱	مناقصه عمومی شماره ۰۵/۳۲	۲۰۰۵۰۹۲۱۷۹۰۰۰۳۰۱	اجرای عملیات تعویض ورق های سقف ساختمان های اداره مهندسی عمومی، اداره برآورد و تعیین مقادیر و امور مالی پالایشگاه آبادان	آبادان	۶ ماه شمسی	۱۲۵,۲۵۷,۷۱۳,۹۶۶	۶,۲۶۲,۸۸۵,۷۰۰	الف- زمان اولین انتشار آگهی / ارسال به صفحه اعلان عمومی : ۱۴۰۵/۰۷/۱۱ ب- مهلت دریافت اسناد : ۱۴۰۵/۰۷/۲۱ ج- مهلت ارسال پیشنهاد پاسخ استعلام : ۱۴۰۵/۰۸/۰۶

روابط عمومی-شرکت پالایش نفت آبادان

سازمان زندانها و اقدامات تامینی و تربیتی کشور
اداره کل زندانهای استان تهران

آگهی تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای خرید مواد شوینده و بهداشتی

دستگاه مناقصه گزار: اداره کل زندان های استان تهران در نظر دارد خرید مواد شوینده و بهداشتی مورد نیاز خود را از طریق مناقصه عمومی واگذار نماید.
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت در سامانه ،مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند همچنین میبایست حوزه فعالیت آنها در سامانه درگاه ملی مجوزها ثبت گردیده باشد .

مشخصات مناقصه:
۱ – برآورد اولیه ۱,۶۹۰,۴۹۱,۳۰۰,۰۰۰ ریال
۲ – مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۵۹,۱۸۹,۸۲۶,۰۰۰ ریال
۳ – تاریخ انتشار در سامانه ستاد: ساعت ۱۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۴
۴ – مهلت دریافت اسناد: تا ساعت ۱۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۸
۵ – مهلت زمان ارائه پیشنهاد: ساعت ۱۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۳۰
۶ – زمان بازگشایی پاکت ها: ساعت ۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۰۲
۷ – مهلت تحویل پاکت ضمانت نامه (الف): تا ساعت ۱۳ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۹
۸ – محل تحویل پاکت اصل ضمانتنامه: دبیرخانه اداره کل زندانهای استان تهران
۹ – محل تامین اعتبار: اعتبارات هزینه ای
۱۰ – مدت اجرای پیمان: یکسال شمسی(۱۲ ماه)
نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانت نامه بانکی یا واریزی وجه نقدی به شماره حساب شبا شماره IR۲۲۰۱۰۰۰۰۴۰۷۴۰۱۳۱۰۷۸۶۵۴۲۶ بانک مرکزی، حساب متمرکز وجوه سپرده بودجه عمومی اداره کل زندان های استان تهران
شناسه واریز: ۹۳۸,۱۰۸,۲۷۴,۱۲۸,۶۳۸,۵۳۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۱

م الف ۲۲۵۰ شناسه آگهی ۲۲۹۴۱۶۲

شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ایران
اداره کل سوختگیری هواپیمائی کشور

فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای
تهیه و طبخ غذای گرم مرکز سوختگیری مهر آباد
نوبت اول

شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ایران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی جهت برگزاری مناقصه عمومی یک مرحله ای تهیه و طبخ غذای گرم مرکز سوختگیری مهرآباد به شماره ۲۰۰۵۰۹۲۹۳۵۰۰۰۰۷۷ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت(ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. تاریخ انتشار فراخوان در سامانه تاریخ ۱۴۰۵/۷/۱۵ می باشد.اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرایند ارزیابی کیفی و ارسال دعوتنامه از طریق سامانه ستاد به مناقصه گران ارسال خواهد شد.

- مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی: روز پنجشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۷/۲۵
- مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی: روز پنجشنبه تاریخ ۱۴۰۵/۸/۹
- اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار: آدرس -تهران ، فرودگاه مهرآباد ، سه راه پلیس ، به سمت ترمینال ۲ ، اداره کل سوختگیری هواپیمایی کشور / شماره تماس : ۶۶۰۲۵۰۵۶
- الزامات ارزیابی کیفی:

۱ -ارایه تصویر آگهی تاسیس شرکت مندرج در روزنامه رسمی.
۲ - ارایه تصویر آخرین تغییرات شرکت مندرج در روزنامه رسمی .
۳ -ارایه تصویر شناسه ملی و، اساسنامه .
۴ -ارایه مفاصا حساب تامین اجتماعی .
۵ - ارایه تصویر برابر اصل شده گواهینامه صلاحیت اداره کل تعاون ، کار و رفاه اجتماعی (مرتبط با موضوع مناقصه).
۶ - کسب حداقل ۳۰ درصد از امتیاز توان مالی.
۷ - کسب حداقل امتیاز ارزیابی HSE .(۶۰ امتیاز)

نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار:
واجدین شرایط پس از تایید در ارزیابی کیفی و دعوت به مناقصه می بایستی مبلغ **۲۱.۵۰۹.۰۶۴.۰۰۰ ریال (با برآورد سالیانه ۴۳۰.۱۸۱.۲۷۲.۳۳۷ریال به حروف چهارصدو سی میلیارد و صدو هشتاد و یک میلیون و دویست و هفتاد و دو هزار و سیصد و سی و هفت ریال)** به عنوان تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار بر اساس آیین نامه تضمین در معاملات دولتی به روشهای ذیل تهیه و با مدارک مناقصه تحویل نمایند :
الف: ضمانت نامه بانکی و ضمانت نامه های صادره از سوی موسسات اعتباری غیر بانکی مورد تایید بانک مرکزی.
ب : اصل فیش واریز وجه نقد به شماره شبا IR ۹۸۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۲۵۸۰۶۳۷۹۸۲۰ و شناسه واریز ۹۸۹۲۲۰۳۵۰۱۰۰۰۰۰۰۰۹۰۰۰۶۸۹۱۰۰۰۱ نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به نام شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ایران.
پ : ضمانت نامه صادره توسط موسسات بیمه گر دارای مجوز.
ج : اوراق مشارکت بی نام تضمین شده بانک ها و دولت قبل از سررسید.
چ : وثیقه ملکی معادل هشتاد و پنج درصد ارزش کارشناسی رسمی آن.
د : ضمانت نامه های صادره از بانک های پاسارگاد و گردشگری مورد قبول این شرکت نمی باشد.

اطلاعات تماس سامانه ستاد:
مرکز تماس:۰۲۱۱۴۵۶
دفتر ثبت نام:۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸
آگهی اول : ۱۴۰۵/۷/۱۵
آگهی دوم : ۱۴۰۵/۷/۱۸

شناسه آگهی ۲۲۹۱۸۸۲ روابط عمومی اداره کل سوختگیری هواپیمایی کشور